

ก.พ. ๓/๓๔๘.๑๒
๒๖ พ.๙ ๖๑
๑๓.๐๐
รับที่ ๒๖ วันที่ ๒๕๖๑ ๑๔.๔.๙
วันที่ ๒๖ ๗ ๒๕๖๑ ๑๔.๔.๙

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๐๐๔/๑๓๔๘.๑๐

สำนักเลขานุการคณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่ ๑๒๐

ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง พื้นที่เป้าหมายและกรอบมาตรการแก้ไขปัญหาการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (ทุกประเภท)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

จัดเข้าวาระ...? ๖ พ.ย. ๒๕๖๑

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๓๑๔๔๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

ตามที่สำนักเลขานุการคณะกรรมการ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ เรื่อง พื้นที่เป้าหมายและกรอบมาตรการแก้ไขปัญหาการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (ทุกประเภท) ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานฯ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. เห็นควรให้ความเห็นชอบพื้นที่เป้าหมายและกรอบมาตรการแก้ไขปัญหาการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ เนื่องจากได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติแล้ว แต่ทั้งนี้น่วงงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการติดตามตรวจสอบ การใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างสมำเสมอทุกปี เพื่อให้มั่นใจว่าที่ดินที่มี obligation ให้ชุมชนไม่ได้มีการขยายขอบเขตเพิ่มเติม รวมทั้งไม่ได้ถูกโอนหรือเปลี่ยนมือไปเป็นของนายทุนหรือผู้มีอิทธิพล

๒. อาย่างรักษามา สำนักงานฯ มีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ สำหรับในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ หลังมติคณะกรรมการ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ และพื้นที่ป่าชายเลน เห็นควรให้น่วงงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการสำรวจข้อมูลการครอบครองที่ดินและการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าของผู้บุกรุกตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปี ๒๕๕๗ ให้ถูกต้องครบถ้วนอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก กับฐานข้อมูลระบบสวัสดิการแห่งรัฐ และข้อมูลการถือครองที่ดินจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการคัดกรองคุณสมบัติผู้ครอบครองที่ดินในปัจจุบัน ทั้งในกรณีผู้ยากไร้และผู้ไม่มีที่ดินทำกิน สำหรับการวางแผนในการแก้ไขปัญหาบุกรุกพื้นที่ป่าของรัฐ และการบริหารจัดการที่ดินอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นในอนาคต โดยมีประเด็นข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑.๑ การผ่อนผันให้กับรายภูมิที่อยู่อาศัยทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ และในเขตป่าอนุรักษ์ หลังมติคณะกรรมการ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ รวมทั้งในพื้นที่ป่าชายเลน จะต้องไม่เป็นการสร้างแรงจูงใจให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นในอนาคต เนื่องจากการให้สิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวเท่ากับเป็นการสนับสนุนให้รายภูมิที่บุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปี ๒๕๕๗ และพื้นที่ป่าชายเลนหลังมติคณะกรรมการ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕ จนถึงปี ๒๕๕๗ ได้รับสิทธิโดยชอบธรรม นอกเหนือไปยังเป็นการบันทอนกำลังใจผู้ที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ได้บุกรุกป่าในช่วงเวลาดังกล่าว แต่ขณะเดียวกันกลับสร้างแรงจูงใจให้มีการบุกรุกป่าเพิ่มขึ้น เนื่องจากเห็นว่านโยบายรัฐบาลขาดความต่อเนื่อง และทำให้คิดได้ว่าถึงแม้ว่าตนจะตกเป็นผู้บุกรุกป่าในตอนนี้ แต่ในอนาคตอาจได้รับการผ่อนผันให้อยู่ใน

พื้นที่ป่าได้อย่างถูกต้องชอบธรรม ดังนั้น การดำเนินการใดๆ ของภาครัฐจึงจำเป็นต้องทราบหนักถึงผลกระทบเชิงนโยบายในส่วนนี้

๒.๑.๒ ในเขตป่าอนุรักษ์ และเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑, ๒ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่จำเป็นต้องสงวนห้ามเป็นกรณีพิเศษ เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงสภาพเดิม ถาวรสอดไป รวมทั้งเป็นพื้นที่ต้นน้ำที่มีความอ่อนไหวเปราะบางต่อระบบนิเวศทางธรรมชาติ หากมีกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินในรูปแบบที่เป็นการรบกวนระบบ生 เยื่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อการชะล้างพังทลายของดิน การเปลี่ยนแปลงสภาพทางอุทกวิทยาลุ่มน้ำ และการเหลบป่าของน้ำ รวมทั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่สำคัญในพื้นที่ ตลอดจนผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่น จนก่อให้เกิดปัญหาภัยพิบัติขึ้นได้ ดังนั้น การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าอนุรักษ์ และเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑, ๒ ควรเป็นพื้นที่ที่ได้รับการกันอกรากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยเด็ดขาด หากเกิดความเสื่อมโรมคราฟท์เป็นพื้นที่เป้าหมายในการพื้นฟูให้กลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์

๒.๒. แนวทางการดำเนินงานตามกรอบมาตรการดังกล่าว ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๓, ๔, ๕ หลังมติคณะกรรมการรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ที่เสนอให้ชุมชนสามารถดำเนินการปลูกป่าเพื่อเศรษฐกิจไม่น้อยกวาร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ ควบคู่ไปกับการให้ใช้ประโยชน์อยู่อาศัยทำกินนั้น กรมป่าไม้ต้องมีนโยบายที่ชัดเจนว่าจะให้ชุมชนดังกล่าว ปลูกไม้ประเภทใด ซึ่งโดยหลักการ ควรสนับสนุนให้ปลูกไม้เศรษฐกิจมีค่าระยะยาว เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๖ ไม่ใช้สนับสนุนให้ปลูกไม้เศรษฐกิจที่มีรอบการตัดฟันระยะสั้น เช่น ไม้ยุคอลิปตัส ซึ่งส่งผลเสียต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน เป็นต้น ทั้งนี้อาจทำการแบ่งสัดส่วนพื้นที่ปลูกให้ชัดเจนระหว่างพื้นที่ปลูกไม้เศรษฐกิจมีค่าระยะยาว และไม้เศรษฐกิจที่มีรอบการตัดฟันระยะสั้น เพื่อให้ราษฎร์มีรายได้ในช่วงรอเก็บเกี่ยวผลตอบแทนจากไม้มีค่าระยะยาว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักวางแผนการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โทร. ๐-๒๒๘๐-๔๐๔๕ ต่อ ๑๕๐๑ โทรสาร ๐-๒๒๘๐-๐๘๙๒

E-mail: chuleeporn@nesdb.go.th